

наименование вредного для злаковъ жучка: Посто-то е вече изядено, и то отъ охлюви, брѣмбари и червеи. *Л. Д. 1876 р. 58.* 2) переносно о капризѣ, неотвязной мысли: Тя има въ главѣ-тѣ си брѣмбарчета и въ нейнѣ-тѣ каша все трѣба да мѣтять гарги. *Л. Д. 1870 р. 179.* Дѣдо Цвѣтко бѣше единъ отъ оние хора, които носатъ въ главите си не брѣмбалчета, а умъ и разумъ. *З. 83.* Въ главата му сѫ сѫбрале вече голѣмо число брѣмбалчета, които му не даватъ да заспи по цѣла мощь. *ib. 291.* 3) переносно о пустозвонѣ и дармоѣдѣ: Ни една земя подъ ясното небо не е хранила толкова безполезни брѣмбале и толкова безсовѣстни харамоѣдци, колкото Ромжния. *З. 276.*

Брѣмчъ Брѣнчъ ил. дл. 1) жузжу: Я иди, Босуле, я иди, Най първа мърша да станешъ, Долчина да исильнишъ, Черни-те орли да влечешъ, Зелени муhi да брѣмчятъ. *Ч. 284.* Комарете брѣнчѣле нальво и надѣсно. *З. 194.* А татакъ—измежду высокій шюбракъ са мерджелеятъ кошарки отъ трѣви, дѣ брѣнчали неуморими работни пчели. *Зк. 7.* 2) брянчу: Отъ ученичките само една на стотѣхъ изучва свирпната колко-годе спносно, а другите 99 брянчатъ въ ушиите на своите ближни съвсѣмъ немилостиво. *З. 203.*

Брѣна с. ж. губа (*сън.* устиѣ, джона, жуна): Крѣвъ-та прави да ни си видятъ червени брѣни-ты (джуны-ты), языѣ-ть, бузы-ты. *Л. Д. 1869 р. 86.* Горна-то брѣна. *ib. 1871 р. 121.* Очи-тѣ слѣзять, брѣни-ты посинявватъ, шия-та отича. *ib. р. 134.* Тѣи струпнѣ по лице-то избиватъ най-много по бузы-ты, по брѣни-ты и по клещи-ты. *ib. 1871 р. 139.* Говеда-та зачто-то грызжть трѣвѣ-тѣ само съ брѣни-ты си, трѣбува да си пуштатъ на пашъ въ высокож трѣвѣ. *ib. 1873 р. 276.*

Брѣникамъ побочная форма ил. брѣкамъ съ учащ. значенiemъ: Нуждно ли е сега да са подѣли тази масса (*отъ сварени-ти парцами за вѣхартия-та*) или не, наливатъ я въ качета и я брѣникать не-престанно 4—5 часове. *Л. Д. 1875 р. 114.*

Брѣ(и)нка с. ж. нетля: И защото имаха вѣке всичкы-тѣ потрѣбни за нея работа, сирѣчъ гвоздie, верига, витла, брѣнки и желѣзни съчева всичакви, начнаха завчашъ дѣлото (*сратня-та*). *Р. А. 165.*

Брѣнкалка с. ж. погремушка: Куши му брѣнкалкѣ и пусти то да брѣнка. *Ч. 178.*

Брѣнтия с. ж. порицательный эпитетъ старухи: Единъ день като си сѣдѣхъ въ кашѣ пенадѣйно дохожда една дѣрта брѣнтия, коя по дѣрхитѣ и по хортуланіе-то стори ся да е иѣкоя благородна; съ мнози и компактностю. *Ч. 201.* Чарнико отишъ. — *Брѣнтия по сѫзъ*